

BELO GROEP

Ruim 35 jaar BELO GROEP

Betrouwbaar, Oplossingsgericht, dichtbij de werkvloer

WWW.BELOGROEP.NL

Voorwoord

Eindelijk ligt de glossy van de BELO GROEP voor u. Bedoeld als herinnering aan het 35-jarig bestaan van ons bedrijf. Door allerlei omstandigheden, waaronder corona, is dit overzicht verlaat en bestaan we inmiddels alweer 37,5 jaar.

Ik wil mijn vrouw Anja, de kinderen en mijn familie bedanken voor de ondersteuning die ik van hen heb mogen ontvangen. Een eigen bedrijf heb je 24 uur per dag en het werk is nooit klaar lijkt wel.

Verder wil ik alle werknemers en degenen die hier gewerkt hebben, bedanken voor hun trouwe inzet. Zij zijn de ambassadeurs van ons bedrijf, en zorgen door hun manier van werken voor tevreden klanten.

Ook de mensen die deze glossy hebben gemaakt en het al zo lang hebben volgehouden om dit tot een goed eind te brengen, wil ik hartelijk bedanken voor hun inzet en doorzettingsvermogen.

Boven alles gaat onze dank uit naar God, Die ons de afgelopen jaren rijk heeft gezegend en ons kracht en wijsheid schonk, om te doen wat gedaan mocht worden. Het was niet altijd gemakkelijk, maar voor alle problemen kwamen oplossingen uit richtingen die wij zelf niet voor mogelijk zouden houden. Laten we daarom maar doordrongen zijn van "zonder MIJ (God) kun je niets doen."

Vanuit die gedachte wens ik allen veel kijk en leesplezier en ik wens dat we nog lang met elkaar mooie dingen mogen bedenken, waar wij onze klanten mee van dienst kunnen zijn.

Arie Belo

Het begon in de schuur

Arie Belo, oprichter BELO GROEP

Vooral dankbaarheid

"Ik begrijp het soms zelf niet," zegt Arie Belo om zich heen kijkend. "Ik begon in een opgeknapte kippenschuur achter het huis bij mijn ouders, waar ik samen met mijn broers Chris en Nico fietsen en brommers repareerde, en 35 jaar later zit ik hier met de BELO GROEP. Op een industrieterrein dat de gemeente ooit in kaveltjes van 500 m2 aanbood en dat ik in zijn geheel kon kopen. Ik weet dat we er hard voor gewerkt hebben, maar toch voel ik vooral dankbaarheid dat ik steeds de kans kreeg om door te gaan. En al ben ik de directeur, ik heb een Baas hier boven mij, die de weg wijst. Dat geloof in Hem geeft mij rust."

"Mijn vader was metaalbewerker in de scheepsbouw en toen de werf sloot, mocht hij het gereedschap meenemen. We hadden inmiddels de nieuwe schuur achter ons huis gebouwd, waar we ook auto's repareerden. En daar ben ik voor mezelf begonnen, met volle steun van mijn vader. Mijn moeder zei alleen maar: "Jochie, jochie, waar begin je aan."

Mijn vader was 71 en afgekeurd vanwege een verbrijzeld been. Hij werd mijn eerste werknemer! We gingen samen op karwei en hij hielp mij om dingen te maken. Van hem leerde ik dat je kromme spijkers recht kan slaan en dat je nooit iets weg moet gooien. Hij verzon altijd wel iets waardoor het te repareren was, want "kan niet bestaat niet", zei hij.

"Kan niet bestaat niet"

Linschoten was nog een zelfstandige gemeente en ik zat als 24-jarige in de gemeenteraad toen burgemeester Berenschot naar me toe kwam en zei: "Jullie doen iets wat niet mag, jullie werkplaats is illegaal, ligt in een natuurgebied." We moesten op zoek naar een andere locatie. Dat was in 1988."

Op een verjaardag kwam Arie hierover in gesprek met leeftijdgenoot Maarten Hilgeman. "Waarom ga je niet eens met mijn ouders praten?" stelde deze voor. Het bouwbedrijf Hilgeman was met opstellen gevestigd aan de Korte Linschoten Oostzijde 13 en zou verkocht worden.

Arie's vader aan het werk

Hoewel dit een veel te grote investering leek, stapte Arie toch naar de directeur van de Rabobank. Die ontving hem nogal verbaasd. Maar het enthousiasme van de jonge ondernemer beviel hem wel en zo kreeg Belo van de heer Kooijman uiteindelijk zijn hypotheek, waarbij meespeelde dat het woongedeelte en een deel van het terrein onderverhuurd waren en daarmee voor een vast maandelijks inkomen zorgden.

Denken helpt niet

In 1989 verhuisde Arie Belo - op tijd om problemen met de nieuwe gemeente Montfoort te voorkomen - naar de bedrijfshal op het terrein van het failliete bouwbedrijf Hilgeman. Metaalwerk Arie Belo werd steeds bekender en ook de directeur van de houtzagerij De Goederen had

vertrouwen in de jonge ondernemer. "Kom jij eens langs," ontbood Henk de Goederen senior hem. "De drie trechters boven op het dak raken verstopt als er zaagsel doorheen geblazen wordt. Dat geeft stof en extra werk voor mijn personeel. Kun je dat oplossen?" De 25-jarige Belo observeerde de gang van zaken in de houtzagerij, maar zag niet direct hoe hij dit probleem aan kon pakken. "Daar moet ik even over nadenken," was zijn antwoord. Waarop Henk senior direct reageerde met: "Denken helpt niet".

Samen denken wel

Maar samen denken helpt wel, wist Arie en hij schakelde technisch adviseur Harold Vahl uit Linschoten in. Zo kwam de zaagselbunker tot stand. "En die zaagselbunker," vertelt Arie nu, "daar ben ik misschien het meest trots op. Toen de installatie klaar was kwam de milieudienst om te testen. De Goederen zei wat zenuwachtig: "Je hebt hem toch wel aangezet? We meten helemaal niets." En dat was precies wat wij wilden bereiken. Geen stof meer, geen herrie en door een losklep kon het zaagsel zo vanuit de opslagbunker de vrachtwagen in getransporteerd worden. Maar we hadden zonder prijsafspraken gewerkt en toen ik de rekening bij De Goederen kwam afgeven schrok hij zichtbaar. "Dát gaan we nooit meer zo doen," brieft hij. Maar een dag later was alles betaald."

Handelsmerk

Maatwerk is het handelsmerk van de firma Belo geworden, want het adagio van vader Belo geldt nog steeds: kan niet, bestaat niet, waarbij Arie er zelf aan toevoegt:

"En maak nooit iets wat niet gerepareerd kan worden!"

In de 35 jaar dat het bedrijf bestaat heeft Arie zijn reputatie gevestigd. De bruine hal waarin

alles begon is verdubbeld qua ruimte. En toen de Bouwmij Gouda als huurder vertrok, verkocht Belo de boerderij aan de Korte Linschoten Oost-zijde aan Installatiebedrijf Van der Vaart. In 2002 werd aan de Van Rietlaan de eerste paal geslagen voor een nieuw kantoor met werkplaats. Ook de bedrijfsnaam paste zich aan bij het groeiproces: van Arie Belo Metaalwerk, Klimaatwerk en Loodgietersbedrijf naar de **BELO GROEP**. "Er komen hier mensen die van ons gehoord hebben. "Jullie kunnen toch gietijzer lassen?" of: "Ben ik hier bij de Belofabrieken?" Arie grinnikt er bij. "Ook uit het buitenland komen de opdrachten. Voor een klus in Oost Duitsland heb ik Harold Vahl weer mee gevraagd. Die woont nu in Tsjechië en spreekt vloeiend Duits. Want talen zijn niet mijn sterkste kant."

Speciale talenten

Het denken buiten de kaders en met oplossingen komen die niet voor de hand liggen, horen bij de **BELO GROEP** of beter nog, zijn de speciale talenten die Arie heeft meegekregen.

Zitten deze talenten ook in zijn zonen verborgen? Die vraag zal mettertijd beantwoord worden. Vooralsnog staan twee van de vier zonen op de loonlijst bij de **BELO GROEP**. Ard-Jan, de oudste kijkt op afstand mee en werkt in zijn vrije tijd voor het bedrijf. De andere twee zijn zijdelings bij het bedrijf betrokken.

Arie's levensbeschouwing, waarbij 'ja' ook 'ja' is en 'nee' ook 'nee' betekent en dat je respect voor de ander moet hebben en vertrouwen moet geven - ook al kost dat soms geld - voegt hij er met een lachje aan toe, die mentaliteit vormt de basis van Arie's leven en werken. Samen met het diep gewortelde vertrouwen in de weg die God voor hem heeft uitgestippeld. Zijn werknemers hoeven echt niet dezelfde geloofsovertuiging te hebben, maar ze moeten eerlijk en oprecht zijn. Want ook dát is een handelskenmerk van de **BELO GROEP**. ■

Sjaak Vroege wilde boer worden

Sjaak Vroege: sinds 1997

“Mijn opa was boer, daarna mijn vader en ik wilde ook boer worden,” vertelt Sjaak Vroege. “Maar al jong begreep ik dat het onmogelijk was om het bedrijf van twintig koeien en 75 fokvarkens uit te breiden. De stichting Ribbius Pelletier die onze grond in bezit had gekregen, hield dit tegen.”

Het werd dus niet de Middelbare Agrarische School (MAS) maar techniek aan de MTS en later de HTS. “Een rationele keuze,” zo omschrijft Sjaak het.

De rollen omgedraaid

Arie en Sjaak kennen elkaar van jongs af aan, uit de tijd dat kleine Arie veel op de boerderij van Vroege rondliep. Arie richtte zijn eigen metaalwerkbedrijf op en toen draaiden de rollen om. Het was Sjaak die nu vakantiewerk bij de firma Belo kwam doen.

“Kleine klusjes, pas later toen ik een afstudeerproject zocht, kwam Arie met het voorstel dat ik zou uitzoeken aan welke eisen een goederenlift moest voldoen. Na mijn afstuderen kwam ik in vaste dienst. Nu staat op mijn loonlijst dat ik de senior manager engineering ben.” Sjaak lacht er een beetje om. “Al die Engelse termen.

Zoveel instanties

Ik doe alles wat met de voorkant van het bedrijf te maken heeft. Ik stuur de tekenaars aan, stel de offertes op, help ideeën en oplossingen te

verzinnen, onderhoud het klantencontact.

Elk product dat we maken moet aan een bepaalde norm voldoen. Daardoor hebben we met vele instanties te maken, zoals de arbeidsinspectie, Arbo diensten, Sociale Zaken en Werkgelegenheid, maar ook met Europese regelgeving. Het komt regelmatig voor dat de normen elkaar tegenspreken en dat er puur theoretisch gedacht wordt. De vraag is dan hoe wij de opdracht ook praktisch kunnen uitvoeren.”

De drama bak

Sjaak geeft een voorbeeld.

“Er moest een asbest-saneringsbak ontwikkeld worden, gemonteerd op een verreiker (soort heftruck). Rondom de saneringsbak hoort volgens de norm een hekwerk van 1100 mm hoog te zijn. Maar hoe til je zware platen over een hek van 1.10m heen? Schuiven met asbestplaten mag ook niet (asbestwetgeving). Je zoekt dus naar een oplossing waarbij de mensen die dit werk uitvoeren, geen gevaar lopen.

We hadden met allerlei overheden te maken, die er allemaal hun plasje over wilden doen, maar waarbij niemand de verantwoordelijkheid durfde te nemen. En toen trok de inspectie Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) ineens het typekeur in, dat eerder door de NoBo - een door de overheid aangewezen keuringsinstituut - goedgekeurd was. Hoe konden we dit project nu nog Arbo-technisch uitvoeren?

Ik heb vele brieven hierover geschreven, maar het hielp niet. En met mijn ‘boerennuchterheid’ erger ik me dan aan al dit heen weer gepraat, zonder dat er in oplossingen gedacht wordt. De investeringen die we gedaan hadden waren verloren.”

Iedere keer wat nieuws

Het werk bij de BELO GROEP is afwisselend. Dat betekent veel voor Sjaak, die diep van binnen nog steeds boer is. Op een boerderij is geen dag hetzelfde. Als er iets kapot gaat, los je het zelf op. Je bent eigen baas en je bent veel buiten. “Toen ik nog in Linschoten bij mijn ouders woonde, stond ik regelmatig om vijf uur op om de koeien te melken. Pas als dat klaar was ging ik naar mijn werk. Dat stuk buitenleven heb ik nodig. Ik wandel graag langs klompenpaden, werk in mijn tuin en help in mijn woonplaats de boeren bij het hooien. Dat krijg je er bij mij niet uit.

Gelukkig is het hier ook nooit saai. Als ik in de vakantieweken alleen op de zaak ben en er komt een storing, dan zoek ik de bijbehorende ontwerp-tekeningen op en ga ter plekke zelf de boel repareren. Even iets anders dan alleen kantoorwerk. Daar geniet ik van.” ■

Rutges

Vastgoed Onderhoud
en Renovatie

"Belo levert al jaren op maat gemaakte producten," zegt Dennis Rutges" waarbij opvalt dat de samenwerking altijd prettig verloopt. Voor ons pand in De Meern heeft de BELO GROEP de lamellen geleverd.

worden om de volgende redenen: het mengt beter met de vloeibare producten, het verpompt beter en het proces (omzetten van organische stof in methaan) gaat sneller. Gelukkig zijn we daar prima mee geholpen door de BELO GROEP.

Na meerdere proeven is uiteindelijk de Molaris bedacht en ontwikkeld. Op simpele wijze wordt de biomassa, aangevoerd door een vijzel en vermalen door een rondsel met klepels. Ook de buffer en toevoer van de vaste biomassa is toen gewijzigd in een walking floor. Werkt prima en vraagt weinig onderhoud. Zo gemaakt dat wanneer er

een plank uitvalt, alsnog met de overige planken gewerkt kan worden.

Service is prima geregeld bij Belo. Nog nooit het antwoord gekregen: we kunnen het voor u bestellen. Altijd wordt er een (nood)oplossing gezocht om de installatie draaiende te houden.

Van harte gefeliciteerd met dit jubileum en we hopen nog lang van jullie kennis en kunde gebruik te maken.

Arie van der Knijff

Knijff Agro Bv

Akkerbouw en leverancier van wind-, zonne- en biogas energie

In 2002 zijn op ons akkerbouwbedrijf de eerste windmolens geplaatst. Bekend met de groene stroomproductie zijn we vanaf 2009 biogas gaan produceren in een co-vergister. Dit proces was toch iets lastiger dan stroom opwekken van wind. Vergisten in Nederland was bij lange na niet uitontwikkeld. Wij waren al snel van mening dat de vaste stoffen zo fijn mogelijk gemaakt moesten

BELO GROEP gaf Gert Jan Blom arbeidsvreugde terug

Gert Jan Blom: sinds 2018

Gert Jan Blom groeide op in een ondernemersgezin. "Er zijn twee dingen die dan kunnen gebeuren," aldus Gert Jan "of je wilt ook ondernemer worden of je keert je er helemaal van af."

Zijn grootvader was kaasmaker in Zwammerdam toen de Duitsers bepaalden dat de melk voortaan centraal naar de melkfabrieken moest worden gereden.

Tijdens het melkrijden werden ook andere vrachtjes meegenomen en zo ontstond transportbedrijf Blom, dat later uitgroeide tot transportbedrijf Blom & Zn. Gert Jan mocht vaak met zijn vader mee en haalde, zodra het kon, zijn vrachtwagenrijbewijs. De derde generatie Blom leek in aantocht.

Buiten het familiebedrijf

"Ik deed MEAO [Middelbaar Economisch Administratief Onderwijs] en moest toen in dienst. Maar in die tijd had je een wachtperiode voor je opgeroepen werd. Bij mij duurde dat ¾ jaar. Ik had al een vakantiebaan bij een houthandel in Waddinxveen en daar kon ik blijven tot mijn diensttijd begon. Ik werd bestekzoeker - dan moet je voor de klant uit de houtvoorraden de goede maten en houtsoorten zoeken. Nu is dat een uitstervend beroep omdat de computer dit aanstuurt.

Na mijn diensttijd zag het leven er anders uit. Er heerste grote jeugdwerkloosheid en toen ik

bij een houthandel in Nieuwerbrug aan de slag kon, greep ik deze kans met beide handen aan. Want in die tijd kwam je pas in het familiebedrijf als je eerst bij een ander had rondgekeken." Dat dit rondkijken verstrekkende gevolgen had voor de carrière van Gert Jan Blom, bleek later. "Ik was 22 en kwam als jongste bediende op de administratie. We werkten nog met een doorschrijfboekhouding met carbonpapier. Later heb ik de ontwikkeling van de automatisering helemaal meegemaakt.

In de loop der jaren klom ik op via hoofd van de financiële administratie tot controller. Om bij te blijven in de snel veranderende financiële wereld heb ik een opleiding Moderne Bedrijfsadministratie gedaan.

Emotioneel afscheid

Ik zou daar zeker tot mijn pensioen gebleven zijn, als de vestiging niet opgehouden had te bestaan. Het ging slecht in de economie en de toenmalige eigenaar sloot de vestiging in Nieuwerbrug." Gert Jan verschuift wat op zijn stoel. "We hadden een pracht bedrijf, waren de eerste met FSC-gecertificeerd hout, maar als beursgenoteerd bedrijf hadden we te maken met aandeelhouders en investeerders. Dan kun je nog zo maatschappelijk verantwoord ondernemen, de koers wordt mede bepaald door de economie. Ik weet nog heel goed hoe ik in 2015 als laatste de deur dichttrok."

Te aardig

Zeven maanden zat de 52-jarige Blom zonder werk. Dat was geen prettige periode. Bij sollicitaties was hij of te oud of te hoog gekwalificeerd. En met een bitter lachje:

"Bij één sollicitatie kreeg ik te horen dat ik te aardig was."

Uiteindelijk lukte het Gert Jan om op de financiële administratie bij een plantenrijder op Engeland aangenomen te worden. Eerst voor drie dagen in de week, later voor vijf. Ik begon in maart 2016 en kreeg in oktober 2018 te horen dat het bedrijf genoodzaakt was in te krimpen: de Brexit had zijn intrede gedaan en weg was mijn baan. Opnieuw zat ik thuis. Totdat ik in de krant las dat er een vacature bij Belo was.

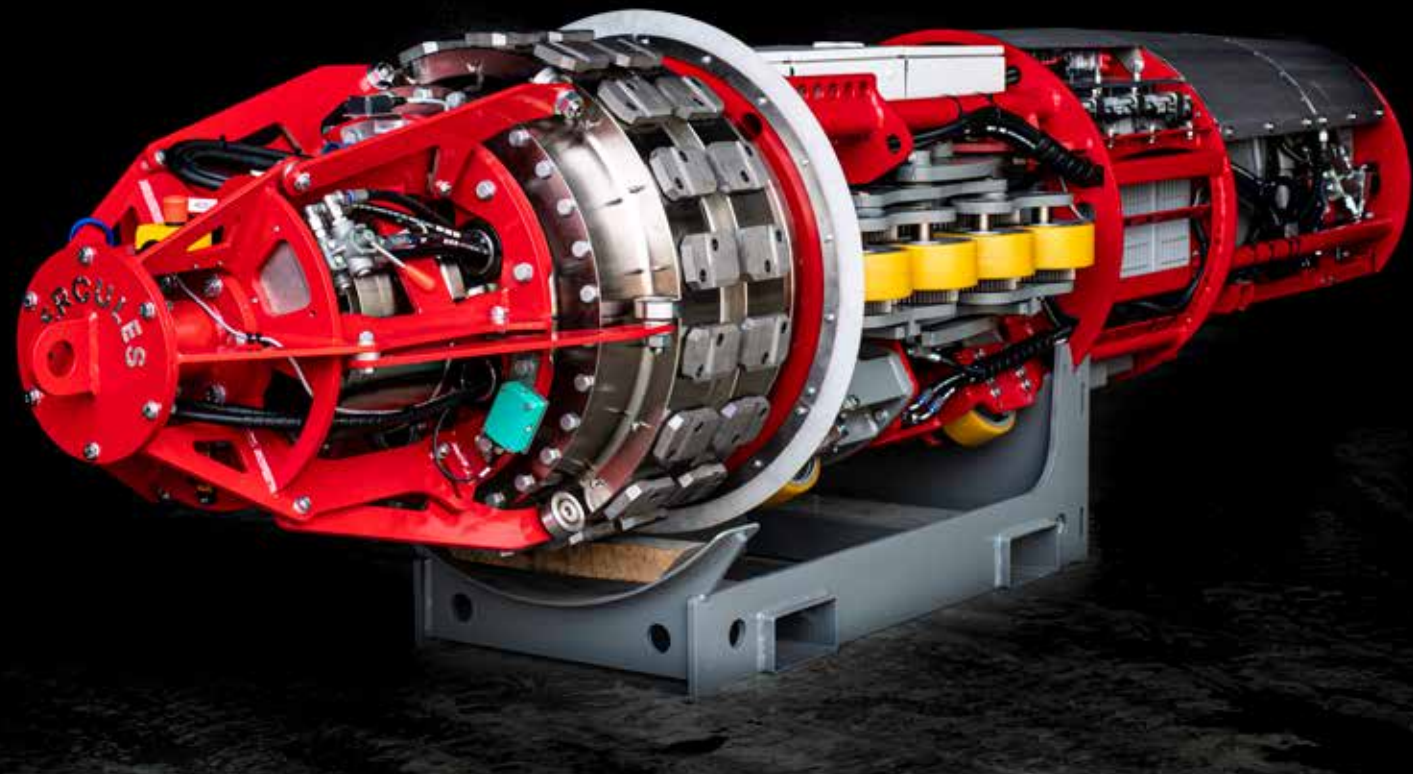
Het onmogelijke mogelijk maken

Inmiddels zit ik ruim vijf jaar bij de BELO GROEP en één ding is zeker: hier wil ik blijven. Ze maken mooie producten en er is veel diversiteit.

Er heerst een groot groepsgevoel, ondersteund door Arie. Mede daardoor wordt bij de BELO GROEP het 'onmogelijke' meestal mogelijk gemaakt. Als Office Manager heb ik hier mijn arbeidsvreugde teruggevonden."

En met een verontschuldigd lachje geeft hij toe "Ik besteed soms iets te veel uren aan mijn werk. Maar dat krijg je als je ergens verantwoordelijk voor bent. Het zal wel te maken hebben met mijn ondernemersbloed. Ook al was het ooit mijn ultieme wens/droom om mijn vader op te volgen, het liep anders en ik ben hier helemaal op mijn plaats. Voor mij mag er nog zeven jaar bij."

Marek Szostak verruilde Polen voor Nederland

Marek Szostak: sinds 2015

“Ik weet nog goed dat ik in de vijfde klas zelf een vogelhuisje moest maken van hout. Het ontwerp en het uitwerken, alles moest je zelf doen. Het vogelhuisje mocht ik mee naar huis nemen. Ik was er trots op en ik wist dat ik verder wilde in houtbewerking. Maar dat leerjaar zat vol en zo kwam ik in de mechaniek terecht.”

Marek vertelt hoe de technische school van toen – in Polen, waar hij opgroeide – een lange gang had, waarin hele rijen draaibanken stonden. Elke leerling zat tijdens de les achter zijn eigen draaibank, en zo leerde je het vak, door het te doen. “Toen de politiek in Polen veranderde, werden deze scholen gesloten,” zegt Marek met lichte weemoed. “Je kreeg alleen nog maar les in klaslokalen. Voor mij is school dan ook nooit echt belangrijk geweest. Hoewel mijn hart echt bij houtbewerking ligt, heb ik alles op het gebied van metaal geleerd: lassen, monteren, repareren, boren, snijprofielen maken. Hierdoor voel ik mij een vrij man, want ik kan overal werken. En wij Polen werken voor het geld. Niet echt uit passie”.

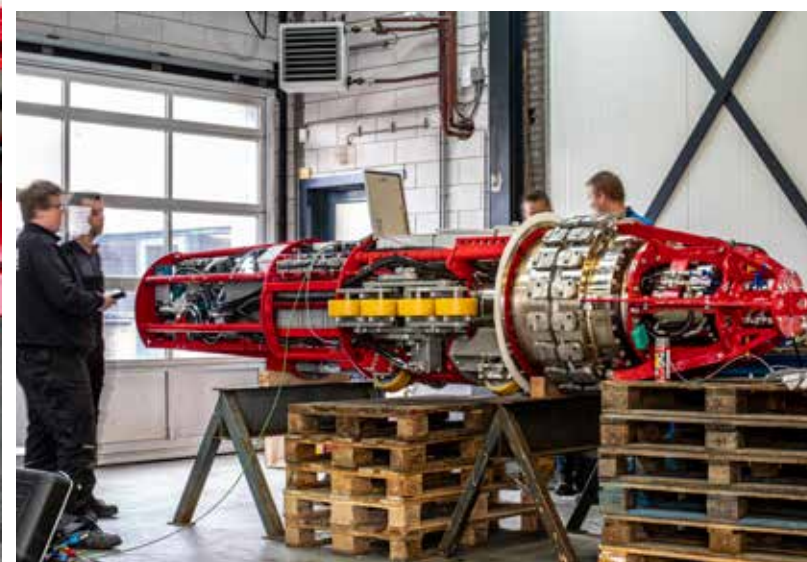
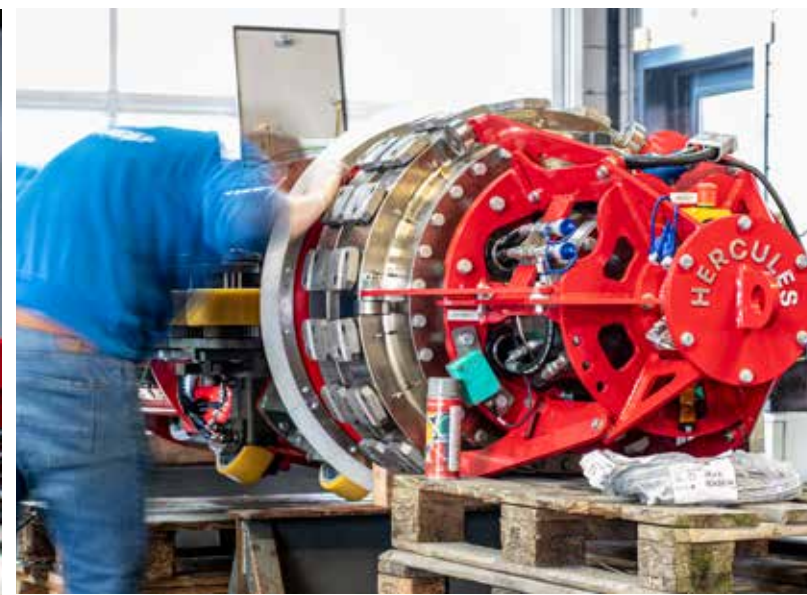
Altijd leren

De passie van Marek ligt op veel andere terreinen. Hij wijst naar zijn hals waar twee zwarte snoertjes aan bungelen. “Dit hier, tijdens mijn werk luister ik naar boeken, naar een podcast of naar muziek.

Dát is mijn wereld. Ik lees heel veel over allerlei onderwerpen. Gezondheid, cultuur, natuur, dieren, oude godsdiensten. Ja, alles in het Pools en soms Engels. Ik wil altijd meer leren. Ik heb een nichtje in Zweden en een zus in de USA en we wisselen veel kennis uit. Dan zie je dat bepaalde opvattingen over bijvoorbeeld corona, hetzelfde zijn. Dan weet ik dat ik goed zit.”

Allround

Marek's ogen zoeken verbinding met de ander, zijn gezicht lacht en zijn mond staat niet stil. Toch werkt hij het liefst alleen. “Dat is beter en veiliger” zo licht hij toe. “De machines waar ik mee werk zijn best gevaarlijk. En als ik een leerling bij me heb, moet ik daar steeds op letten.” Maar in de werkplaats, naast een manshoge metalen hijsbak, zo lijkt het, komt een collega bij Marek staan. “Wij werken wel samen als het nodig is,” zegt deze. “Als we iets zwaars moeten verplaatsen. Daarna doen we weer elk ons eigen ding. We zijn alle twee graag op onszelf.” “Deze werkbak,” gaat Marek verder “heb ik helemaal zelf gemaakt. Ik krijg een tekening en dan ga ik aan de slag. Zoek de materialen, snij metaal op maat, las, monteer en installeer, hier in deze hoekpaal, de elektrotechniek. De bak kan onder een tram gereden worden, waardoor de monteurs in de remise veilig het onderhoud kunnen doen. Inderdaad, een soort verrijdbare smeerpuit.”

Muzikant

Marek was vijftien toen hij voor het eerst in Nederland op vakantie ging. Zijn vriend ging naar Ierland om daar de wereld te verkennen. Het plan ontstond om samen voorgoed naar Nederland te komen en in Amsterdam als muzikant te gaan leven.

Marek speelt gitaar, houdt van flamencomuziek, maar is ook DJ, net als zijn vriend. Overdag werkte Marek als heftruckchauffeur.

Amsterdam werd Rotterdam, Rotterdam werd het Westland. Hij kreeg een relatie en werd vader van Franciszek, die nu zeven is en waar hij gedeeld ouderschap over heeft.

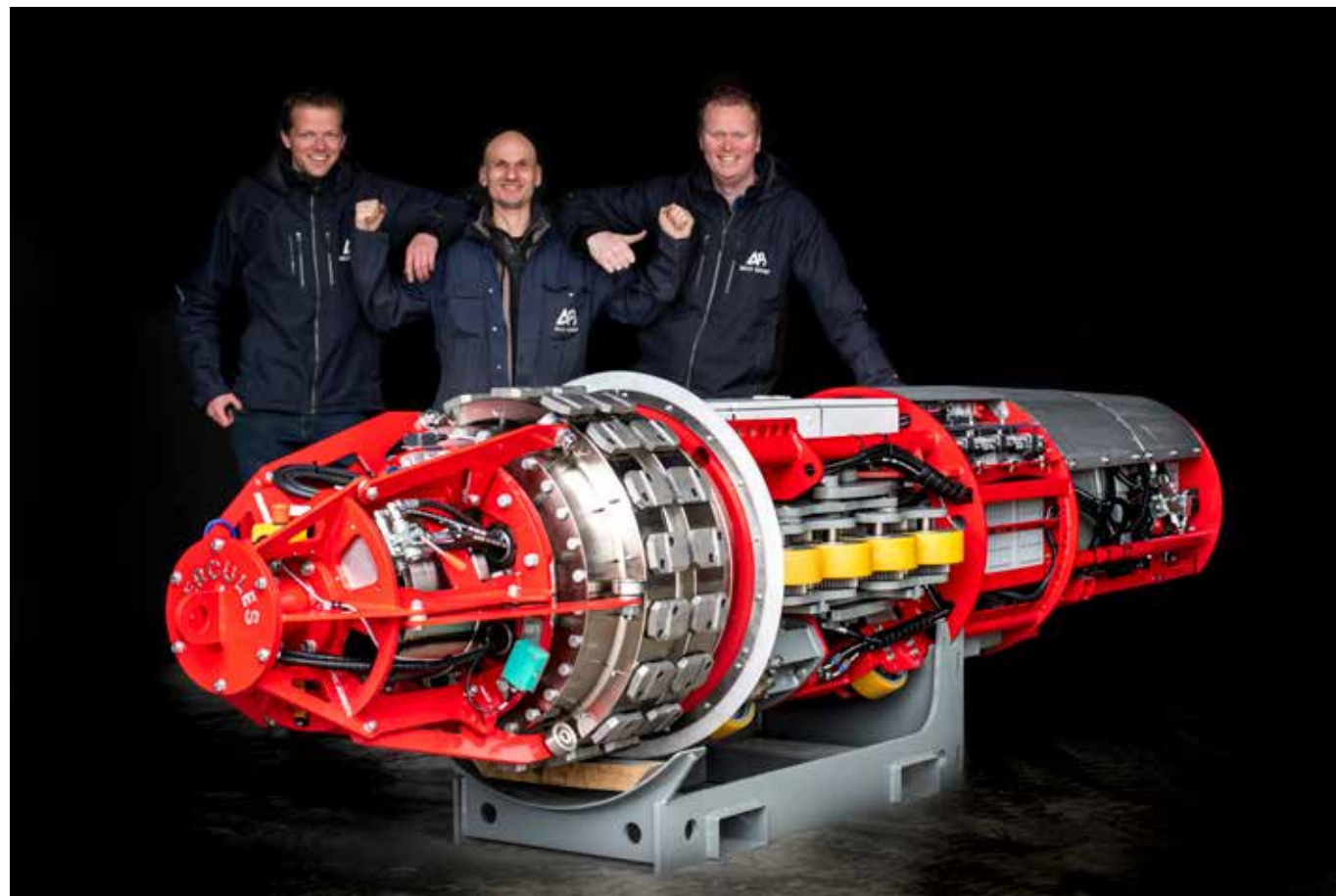
"Ik werkte toen in drieploegendienst en vond het saai werk, en bovendien moeilijk te delen met het vaderschap. Toen ik hoorde dat ze bij de BELO GROEP iemand zochten, ben ik gaan kijken.

Wat ze hier doen is perfect voor mij. Elke opdracht is anders en het leukste vind ik als je op locatie

moet zijn voor reparatie of onderhoud. Hier op de werkplaats heb je alles wat je nodig hebt, maar dan moet je improviseren. Dat vind ik leuk."

Voor Marek is werken één deel zijn leven. Het andere deel zit in zijn huis, zijn muziek en boeken en bij zijn familie in Polen. Op vakantie met een rugzak en samen met zijn zoon Polen ontdekken, zijn ogen stralen als hij erover vertelt.

"De bossen daar zijn nog puur. De bergen zijn indrukwekkend. Ik geloof in de wijsheid van oude culturen en de kracht van de natuur. In Polen voel ik mij daarmee verbonden." ■

De langzittende werknemer

Janita Belo-van Steenberg: sinds 1990

Al 33 jaar is Janita Belo-van Steenberg verantwoordelijk voor het schoonhouden van kantoor, kantine, tekenkamer, ontvangst-en vergader-ruimte plus de toiletten, trappen en gangen in het bedrijfspand van de **BELO GROEP**. Met die 33 jaar is Janita de langzittende werknemer in wat eerst het metaalbedrijf Arie Belo heette en inmiddels is omgedoopt tot De **BELO GROEP**.

“Ik vond het direct al een leuke baan, waarbij ik zelfstandig kan werken,” aldus Janita “dus misschien haal ik de 25 jaar wel dacht ik vlak voor we de nieuwbouw ingingen. En moet je nu zien, ik ga voor de 40 jaar! Dat is nog maar negen erbij. Dat moet kunnen als ik gezond blijf.”

Ideale schoonzus

Janita trouwde met Chris, de oudere broer van Arie Belo en ze verhuisde van Bennekom naar Linschoten.

“Ik werkte nog als laborante in Wageningen bij het RPVZ (Rijks Proefstation Voor Zaadcontrole), maar nadat onze oudste dochter geboren was ben ik daar gestopt. Een half jaar later zocht Arie iemand die in zijn bedrijf de schoonmaakwerkzaamheden wilde doen en toen hij mij vroeg, hoefde ik niet lang na te denken. Schoonmaken en opruimen vind ik leuk werk. Arie’s bedrijf is dicht bij ons huis en ik kon mijn eigen tijd indelen.”

Toen Belo in 1986 zijn bedrijf startte, deed hij dat vanuit zijn ouderlijk huis. In 1991 kocht hij de boerderij aan de Korte Linschoten Oostzijde 13. Hier startte Janita haar carrière bij Metaalwerk Arie Belo. Kantine, kantoren en toiletgroep waren nog klein, aan 1,5 uur werk per week had ze genoeg. Later liet Arie een geheel nieuw kantoor met bijbehorende werkplaats bouwen en kwam de ingang aan de Van Rietlaan 3 te liggen.

Kletsen is geen werken

“Ik wilde heel graag mee naar het nieuwe gebouw en kreeg een contract voor 7,5 uur per week, want we hebben het nu wel over hal 1, 2, 3, 4 en 5,” zegt Janita, terwijl ze naar de loodsen buiten wijst. “Op zaterdag begin ik het liefst rond 6 uur in de ochtend, lekker rustig en ik ben op tijd weer thuis.

Nog steeds ga ik met plezier naar mijn werk. Ik ken ‘de jongens’ - zo noem ik ze altijd - allemaal en soms maak ik een praatje, maar aan koffie of theepauze doe ik niet, want kletsen is geen werken.

De schoonmaakspullen koop ik meestal zelf in, bij de supermarkt als er een aanbieding is en voor de grotere dingen ga ik naar de Makro. Arie laat dat aan mij over.

Mannen!

Toen de nieuwe toiletten gebouwd werden, heeft de architect bedacht om alle voegen wit te maken.

Had Arie maar even met mij overlegd! Mannen bedenken dat niet, maar witte voegen in een toilet zijn echt niet handig! Vroeger boende ik alle vloeren op mijn knieën. Met een schuursponsje om het vuil weg te halen en daarna zette ik alles weer in de was. Totdat Arie ineens met een schrobmachine kwam. Of dat wat voor mij was? Dat zag hij dus wél! Officieel hoef ik niets aan de buitenkant te doen. En toch, als ik vieze vingers op de voordeur zie, pak ik een lapje. Anders ziet het er onverzorgd uit en zeg nou zelf, de entree van een bedrijf is het visitekaartje.”

Werksfeer van onderling vertrouwen

Het is duidelijk dat schoonzus Janita meer is dan gewoon ‘de schoonmaakster’.

“In mijn contract staat interieurverzorgster” lacht ze, “maar zelf zeg ik gewoon schoonmaakster. Wat is daar mis mee? Het is fijn dat Arie en ik elkaar vertrouwen. Als ik bureaus doe, zie ik heus wel eens iets liggen dat niet voor iedereen bestemd is. Maar daar praat ik met niemand over, zelfs niet met mijn eigen man. En Arie weet dat.

We waarderen elkaar en we zullen niet snel ruzie krijgen.”

De werksfeer is gebaseerd op onderling vertrouwen, eerlijkheid en plezier in het werk. Bij Belo zijn dat belangrijke aspecten en dat is ook waarom veel van de werknemers lange tijd in dienst blijven.

Op naar de veertig

Een van de weinige keren dat Janita niet kon werken, was toen zij corona kreeg. “Ik moest thuisblijven en Arie maakte samen met zijn vrouw, het pand schoon.

Dat was niet echt zijn ding,” zegt ze met een glimlach.”

Hij belde al heel snel om te vragen of ik nog niet aan het werk kon.”

Al deze jaren heeft Janita bijna alle zaterdagen in het jaar voor haar zwager gewerkt. Dat betekent dat ze alleen tijdens de bouwvak, als het bedrijf twee weken gesloten is, vakantie heeft.

“Ik vind dat helemaal geen probleem,” zegt ze laconiek. “Chris en ik zijn niet van de lange vakanties. We gaan af en toe een paar dagen fietsen en verder genieten we van ons huis, de tuin, onze dochters en hun gezinnen. Ik heb gewoon de ideale baan en ik zou niets leuker vinden, dan straks mijn 40-jarig jubileum te vieren. Ik hoop dat ik het haal.” ■

De werkplaats: het hart van de organisatie

Marco van Belzen: sinds 2002

Sinds 2002 is Marco van Belzen de chef van de werkplaats bij de **BELO GROEP**.

Een veelomvattende taak waarbij hij zijn mensen moet aansturen, een deel van de inkoop moet regelen, voorraden moet bijhouden en werkroosters passend moet maken. Want zoals al vaker gezegd: bij Belo is alles maatwerk.

Trechter

“Eerst komt het ontwerp van de tekentafel,” legt Van Belzen uit “dan ga ik kijken of het technisch mogelijk is en welke materialen nodig zijn en of ik alle gereedschap hiervoor in huis heb. vervolgens gaan we een globale planning maken, waarbij ik mijn mensen aan het werk zet. Ik vergelijk het wel eens met een trechter: je stopt er boven van alles in en tenslotte komt er door het tuutje een eindproduct uit.

We werken hier met zo’n acht tot tien vaste medewerkers en is er een grote klus, of één waarbij heel specialistisch werk gedaan moet worden, dan huren we extra personeel in. Dat kan een ZZP’er zijn of iemand via het detachingsbureau. Maar het kan ook zijn dat ik met mijn eigen personeel ga schuiven. Ik weet inmiddels wie van mijn werknemers goed is in plaat-of spuitwerk of in een bepaalde lastechniek. De planning is voor de werkplaats het belangrijkste. Wie doet wat en wanneer.”

Platte organisatie

Alsof het zo afgesproken is komt op dat moment Arie Belo binnenlopen.

“Heb jij nog kunnen regelen dat die glaspanelen klaar zijn?”

“Die komen drie dagen later,” antwoordt Marco. “Goed, dan weet ik dat.” Arie trekt de deur weer dicht. Tijdens ons gesprek zal dat nog een keer voorkomen, dat iemand even een antwoord wil hebben over iets dat in de werkplaats in de maak is.

“Wij zijn een heel platte organisatie,” legt Marco uit. “Korte lijntjes. De engineers van boven [daar zit het kantoor] lopen regelmatig de werkplaats in en als ik zie dat er in hun ontwerptekening iets niet logisch is of niet uitvoerbaar, dan trek ik bij hen aan de bel. Daarover is nooit onenigheid.”

Flexibel

Sinds twee jaar heeft de **BELO GROEP** ook een eigen spuiterij.

“We hebben berekend dat het goedkoper is om in het eigen bedrijf te spuiten. Het spuitwerk dat wij doen is nogal standaard. We besparen zo ook wachttijd. Verzinken, stralen en poedercoaten besteden we uit, dan ben je afhankelijk van de levertijd van een ander.”

Door corona is het soms moeilijker om aan bepaalde producten te komen. Toeleveringsbedrijven zijn samengegaan of verdwenen. Transportkosten zijn flink gestegen. Het is altijd zoeken naar de beste oplossing voor de laagste prijs.

Ook dat komt op het bordje van de chef werkplaats terecht.

“Wie bij de **BELO GROEP** werkt moet flexibel zijn” is de mening van Marco.

“Het kan ineens nodig zijn, dat iemand naar een klant moet om ter plekke een storing op te lossen. Het kan zijn dat er een hele grote opdracht komt, waarbij de kleine klusjes blijven liggen omdat ik mensen nodig heb. Omgekeerd kan ook, dan moet ik mijn medewerkers aan de gang houden met kleine dingen. Tussen alle opdrachten door komen klanten hier losse onderdelen halen; een strip, een stuk plaatwerk of even een slang persen. Ons werk is als een golfbeweging, met hoge pieken en lange uitlopers, maar altijd in beweging.”

Snoepwinkel

Achter het kantoor van Marco van Belzen is het onderdelen magazijn. Hier liggen in hoge rekken duizenden moeren, bouten, stripjes metaal of rubber, ijzeren onderdelen voor de Molares – die hebben we altijd op voorraad – bijzondere haken en ogen: voor techneuten een waar paradijs, daar kan geen snoepwinkel tegenop. En ook hier zwaait Marco de scepter.

“Iedereen pakt wat hij nodig heeft en geeft een seintje als het op is. Dan bestel ik het bij,” legt hij het systeem uit, dat gebaseerd is op onderling vertrouwen.

Van vele markten thuis

De achtergrond van Marco is MTS werktuigbouwkunde. Hij ging bij een plaatwerkerij aan de slag en na vier jaar begon hij zijn eigen werkplaats, waar lassen zijn grote passie bleek.

“Ja, ik kan wel zeggen dat ik lasdeskundige ben,” zegt van Belzen zonder opsmuk. Zoals hij ook even snel een rijtje opnoemt van vaardigheden die hij in die jaren bijgeschoold heeft: machinebouw, elektrotechniek, pneumatiek en hydrauliek techniek. Maar ook kan hij op onderdeel uitgewerkte tekeningen voor de mannen in de werkplaats maken. In zijn kantoor ligt daar een flinke stapel van. En Marco begeleidt de jonge leerlingen van het ROC, waarvan er soms één na de stage, bij Belo blijft hangen. Dat zijn de jongens (er zijn nog geen meisjes nee) die van afwisseling houden.

De werkdag bij de **BELO GROEP** start om 07.00 uur en eindigt rond 16.00 uur.

“Soms wat later” grijnst hij. “Dat komt omdat ik mijn werk met plezier doe.” ■

Ard-Jan is beelddenker

Ardjan van Binsbergen: sinds 2020

“Kijk, mijn initialen staan op de trui,” wijst Ardjan “als je goed kijkt zie je zelfs de V van Van Binsbergen.” Hij draait het logo een beetje en dan zie je dat de A en de B door een soort V aan elkaar verbonden zijn.

Stageplek

“Ik kwam hier” vertelt Ardjan “toen ik voor mijn afstuderen als MBO werktuigbouwkundige een stageplek zocht. Eerlijk gezegd stond de BELO GROEP onderaan mijn lijstje. Wat zou ik in zo’n klein bedrijf nou kunnen doen?

Maar al snel bleek dat er hier heel bijzondere dingen gemaakt worden.

Ik mocht een freeswalsmodule gaan ontwerpen. De freeswalsmodule,” legt Ardjan uit “zit vast aan de Multifloor, een bewegende transportvloer. Nat kuilgras is lastig te verplaatsen, de freeswals trekt het uit elkaar en zorgt dat het aan de Molares wordt gevoerd.

Het moet bewegen

Na mijn stagetijd kon ik bij de BELO GROEP blijven. Ik zit nu boven op de tekenkamer. Tekenen is wat ik altijd het liefste heb gedaan. Eigenlijk op de lagere school al. Maar nu ontwerp ik machines en constructies die ik met Inventor in 3D teken. Als ik dan ook de werkvoorbereiding erbij kan doen, is het helemaal leuk. Op het MBO leerden we alle vakken, van lassen, snijden, verschillende dingen ontwerpen, berekenen en

maken. Maar mijn belangstelling lag meer bij de mechanica. Laat mij maar machines ontwerpen die bewegen.”

Fijne techniek

Niet verwonderlijk dat Ardjan technisch lego en modelbouwen als hobby heeft. In tegenstelling tot het vaak grote werk bij Belo, gaat het bij modelbouw om hele kleine onderdelen die precies in elkaar moeten passen.

“Ik ben bezig met het bouwen van een model van de Indian Sports Scout motor uit 1941. Maar ook vliegtuigmodellen maak ik en er ligt nog een grote limited edition van een King Tiger op me te wachten. Daar wil ik pas aan beginnen als ik een eigen huis heb. Een tafel waar ik al mijn onderdelen kan laten liggen en dan zo’n kastje waar ik alle verfjes en gereedschappen in kan opbergen,” droomt hij hardop.

Denken in beelden

Afgelopen maanden heb ik hier aan iets heel bijzonders gewerkt. Overal in Nederland liggen kabels in de grond. Als er in de buurt van die kabels gegraven moet worden, is er kans op het beschadigen van de bestaande kabels. Toen kwam iemand op het idee om de aarde rond de kabels weg te zuigen. En daar heb ik een nieuwe machine voor de infrastructuur voor mogen ontwerpen. De basis hiervoor was al eerder door een stagiaire bedacht. Ik heb

het concept verder uitgewerkt. Het bijzondere is dat deze grondzuiger zo klein is, dat deze door smalle steegje of in huizen kan komen. De bouwtekening is nu klaar. Die moet zo zijn dat de werkplaats in één opslag kan zien, in welke volgorde gewerkt moet worden en waar welk onderdeel hoort.

Ik ben een beelddenker. Zie makkelijk voor me hoe de verschillende onderdelen er uit gaan zien en hoe die met elkaar in werking treden. Nu mag ik mee gaan helpen als we het proto-

type gaan maken. Dan kan ik zelf zien of al mijn tekeningen en berekeningen uitvoerbaar zijn." En hoewel de stageplek bij de **BELO GROEP** onderaan het wensenlijstje van Ardjan stond, zegt dezelfde man over hetzelfde bedrijf nu: "Hier komen hele gave dingen langs." ■

De BELO GROEP en Hydroton; al jarenlang een ijzersterk duo.

De engineers van Belo bedenken de meest complexe machines waarbij Hydroton wordt gevraagd om een krachtige en efficiënte hydraulische aandrijving te integreren.

Bij constructie-technische vraagstukken doet Hydroton op haar beurt een beroep op ondersteuning van de specialisten van Belo.

Of het nu gaat om beweegbare bordessen in een tramremise, hydrauliek voor een zelflossende vloer of de complete turn-key aandrijving van een mobiele agrarische machine, Belo en Hydroton vormen samen al jarenlang een succesvol team.

Wij zien uit naar een voorzetting van onze geweldige samenwerking en feliciteren de **BELO GROEP** met haar 35 jarig bestaan!

Twence

Twence was in 2008 één van de eerste energiecentrales in Nederland die voor het opwekken van duurzame electriciteit biomassa gebruikt. Biomassa is in dit geval huishoudelijk restafval, gft, niet herbruikbaar afvalhout, bedrijfsafval en bouw- en slooppuin. Twence verwerkt het afval in verschillende installaties tot grondstoffen en energie. Grote afnemers van de opgewekte energie en warmte zijn Warmtenet, de zoutproducent Nobian (voorheen AkzoNobel) en Grolsch.

Om de grote hoeveelheden biomassa te verwerken werd dit voorheen gestort in vier bunkers met daarin schrapervloeren, dit was echter een zeer storingsgevoelig systeem. Via deze schrapervloer en een aansluitend transportsysteem kwam de biomassa in de ketel voor verbranding. Besloten is om de vloeren van een ander systeem te voorzien; het Multifloor transportsysteem. Dit was al wel op de markt, maar nog niet in deze afmetingen. Samen met de **BELO GROEP** is er een vergaande vernieuwingslag uitgevoerd waarbij de capaciteit van de bunkers is uitgebreid en deze tevens voorzien zijn van het Multifloorsysteem transportsysteem. Voordeel hiervan is dat het veel minder storingsgevoelig is en de onderhoudskosten veel lager liggen.

Bob van Eerbeek van Twence vertelt: "De handling van de zware biomassastromen is geen eenvoudige processtap en vereist volop aandacht. In een etmaal gaat er 450 ton hout doorheen. De engineering van de vloeren was dan ook zeker een uitdagende klus. Op deze schaal is dit systeem nog niet eerder gebouwd. Het is een uniek product, dat je niet zomaar uit de catalogus koopt."

De implementatie en afstemming van het Multifloorsysteem binnen het gehele productieproces zijn, mede dankzij de **BELO GROEP** snel verlopen. We hadden het systeem rap in de vingers.

Er was alle vertrouwen in de deskundigheid van de **BELO GROEP** en we wisten dat we tot een goed resultaat zouden komen. De vier bunkers worden in de avond met shovels vol gereden, waarna de productie de hele nacht door kan draaien. Dat scheelt in diensten voor onze chauffeurs. Ook verwachten we dat we de komende jaren maar een minieme inspanning aan onderhoud hoeven te doen. Met de nieuwe centrale kunnen we nog jaren vooruit."

Nog vier "Belokindjes"

Veilige bommenrekken

Een bestaande relatie kwam met de vraag of BELO GROEP voor de koninklijke luchtmacht een verbeterde versie van de bommenrekken kon ontwikkelen en bouwen.

De bommen worden opgeslagen in een bunker, waar ze op een houder met wielen liggen. Als de F16 geladen wordt, rollen ze de houders naar buiten en worden de explosieven op een speciaal bommenrek naar het toestel vervoerd. Hier worden ze voorzichtig omhoog gehesen en onder de vleugels geplaatst. Het bestaande bommenrek voldeed niet meer. De vergrendeling moest veiliger en het ontwerp moest gebruiksvriendelijker.

Belo stuurde een tekenaar naar de vliegbasis. Door met de mensen op de werkvloer te praten en goed rond te kijken, werd snel duidelijk hoe het bommenrek verbeterd kon worden. Er werd een betere borging ontworpen, waarbij de bommen niet meer los konden trillen. Na het eerste prototype, werden uiteindelijk 500 nieuwe bomkarretjes aan defensie geleverd.

Recyclen van matrassen

Per jaar worden in Nederland 1,5 miljoen matrassen afgedankt. Er was één recyclingbedrijf in Nederland dat matrassen handmatig en deels machinaal uit elkaar haalde. Dit is zeer arbeids-

intensief werk: tijk opensnijden, ritsen sorteren op plastic of metaal, vulling eruit en zonodig stalen binnenveren verwijderen, dan alle soorten polyester of schuim eruit halen voor hergebruik. De machine die gebruikt werd, werkte niet optimaal en toen RetourMatras twee nieuwe fabrieken wilde starten, werd de BELO GROEP gevraagd om een nieuwe productielijn op te zetten. Nu worden in het Brabantse Zeeland en in Etten-Leur matrassen geheel geautomatiseerd uit elkaar gehaald. En alle grondstoffen worden hergebruikt. Deze vorm van circulaire economie wordt nu ook door bedrijven als Ikea toegepast: er is daar geen matras meer te koop die niet 100% te recyclen is.

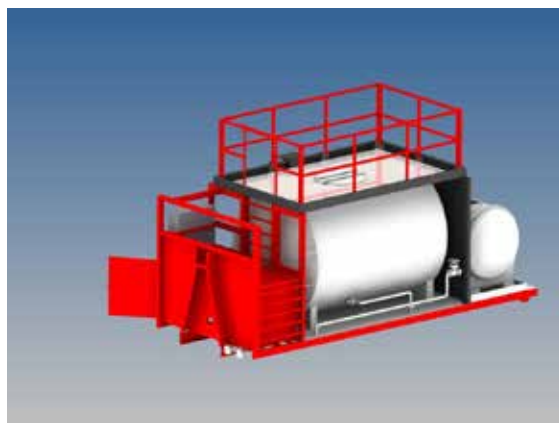
Het natte gras

Een ander project van de BELO GROEP, is de grasdrogerij voor Hartog in het Noord-Hollandse Abbekerk.

Een hakselaar op rupsbanden rijdt het land op en verzamelt via een pickup systeem het gemaaid gras, dat direct fijn gemalen wordt en via een brede pijp in de container achterop de hakselaar geblazen wordt. De volle container wordt op de verharde weg gezet en kan met een haakarm losgekoppeld worden. Een vrachtwagen van de grasdrogerij haalt de lading op. Vanuit de enorme droogtrommel in de fabriek wordt het gras tot balen of brokken geperst. Zo kan ook nat gras verwerkt worden.

Door rupsbanden te gebruiken, wordt voorkomen dat de bodem dichtgedrukt wordt, waardoor het graszaad op die plekken niet meer ontkiemt. De banden bewegen in hondengang, dat wil zeggen dat de voorbanden in een breder spoor lopen dan de achterbanden.

De OGS HAB

Arie Belo hoort van jongs af aan bij het Linschotense brandweerkorps. Dat hier in Linschoten deze OGS HAB werd ontworpen, heeft daar zeker mee te maken. Het is een

mobiel OnGevalSimulator met HaakArmBak die op elke brandweer- kazerne neergezet kan worden en alle voorkomende calamiteiten kan nadoen.

We zien een grote ronde tank met een mangat bovenin en allerlei buizen eromheen. Er zit een rookmachine in, een knalkanon om explosies na te doen, er kan een gaslek mee opgeroepen worden of een echte brand met vlammen, en er kunnen vloeistoflekkages mee gesimuleerd worden. Het mangat wordt gebruikt om een redding te oefenen als iemand in een tankwagen is gevallen. Alles waar een brandweerman of -vrouw mee te maken kan krijgen, kan met de OGS HAB geoefend worden. En vele brandweerkazernes binnen de veiligheidsregio Utrecht kunnen zo op het eigen terrein oefenen. Dat Arie Belo zelf van jongs af aan bij het vrijwillige brandweerkorps van Linschoten hoort, zal hier zeker meegespeeld hebben. ■

Rotocoat is de one-stop shop voor het verduurzamen van staal. Met onze duplex route - het thermisch verzinken en poedercoaten van staal - bieden we de meest duurzame bescherming tegen corrosie van staal en maken we de wereld een beetje mooier.

Rotocoat mag zich al meer dan 15 jaar trotse partner van Belo Groep noemen op het gebied van oppervlaktebehandeling.

Van harte gefeliciteerd met jullie 35-jarig (+2) jubileum. Op naar de volgende!

Het grootste project tot nog toe

De tramremise van het Gemeentelijk Vervoersbedrijf [GVB] in Amsterdam moest aangepast worden aan nieuwe trams en moesten voldoen aan de huidige regelgeving voor arbo en veiligheid”.

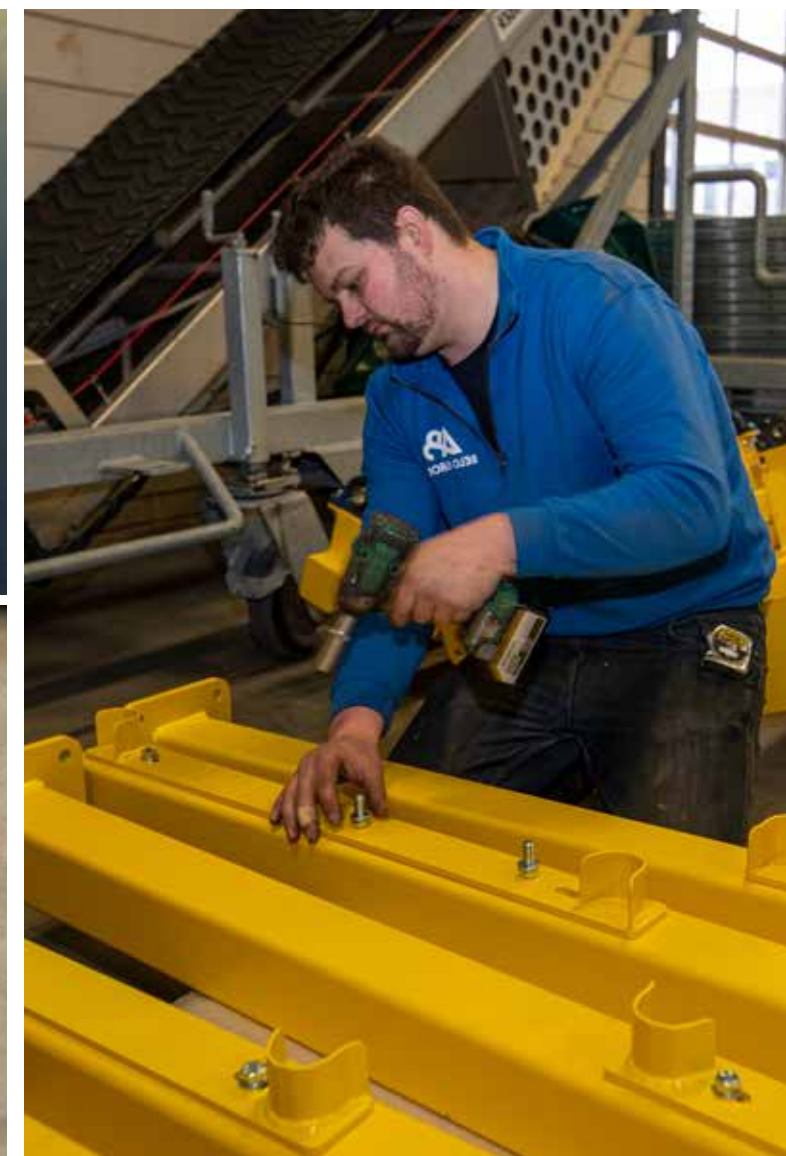
De BELO GROEP had ervaring opgedaan in Nieuwegein, waar ze als onderaannemer van De Vries en Verburg voor de NTR [Nieuwe Tram Remise] hetzelfde deden. Bij dit project werden ze hoofdaannemer waarbij ze het hele proces aanstuurden. Elke dag lagen er nieuwe uitdagingen klaar.

Hoogspanning

De tramremise heeft zes werkkuilen. De eerste drie werden compleet nieuw aangelegd, de andere drie werden verbouwd. Als je aan de wielstellen werkt, sta je óf in de put óf op een schaarlift, die op elk niveau aangepast kan worden, afhankelijk van de gewenste werkhouding. Elke lift heeft een platform waarop gereedschapskarren en ander materieel meegenomen kan worden. Wordt er boven op de tram gewerkt, dan sta je op afgeschermd bordessen. Hier kun je met hydraulische liften gereedschapskarren naar boven halen.

Een tram heeft aan elke kant drie wielstellen, je hebt dus zes liften nodig voor de zijkanten en nog twee om op de kop te werken. Per werkkuil acht personenliften en een materiaallift.

Voor de hele remise betekent dit dat er 48 schaarliften gemonteerd moesten worden en acht materiaalliften. Ook alle bordessen moesten met hekken en beweegbare delen veiliger gemaakt worden. Je hebt te maken met constructiewerk, hydrauliek, elektriciteit en procesbesturing en omdat je in een gebied met veel hoogspanningskabels werkt, zijn de veiligheidseisen heel hoog. De klus is geklaard, waarbij de BELO GROEP meer dan een jaar aan het project gewerkt heeft. ■

FELICITEERT DE BELO GROEP

MET HUN 35-JARIG BESTAAN!

Al vanaf 2008 mogen wij diverse werkzaamheden voor de Belo Groep verrichten. Voor zowel enkelstuks als complete series weet de Belo Groep ons te vinden.

Prijs/Kwaliteit verhouding en korte levertijden zorgen ervoor dat de Belo Groep altijd op Heudra Metaalbewerking B.V. kan vertrouwen.

Wij wensen de Belo Groep een gezonde en succesvolle toekomst!

Heudra Team

“Wikkelbedrijf Rijswijk en Handelsonderneming Rijswijk werken al 35 jaar samen met “de BELO GROEP”.

Wij zijn zowel klant als leverancier van elkaar en hebben de afgelopen 35 jaar veel voor elkaar betekend.

De no-nonsens cultuur en de transparante manier van omgaan met elkaar, liggen hieraan ten grondslag. “De BELO GROEP” staat altijd voor ons klaar en het onmogelijke wordt in veel gevallen zelfs mogelijk gemaakt. Deze instelling heeft er zeker toe bijgedragen aan wat de “de Belogroep” nu is.

Directie en medewerkers van Wickelbedrijf Rijswijk danken “de BELO GROEP” voor de goede samenwerking van de afgelopen jaren en we spreken de wens uit dat wij dit nog jaren mogen voortzetten”.

WIKKELBEDRIJF RIJSWIJK

High-end Engineering is ons specialisme en daar zijn we trots op!

Tijdens de projecten bij onze gezamenlijke klant RetourMatras hebben Belo Groep en VSE Industrial Automation bij de ontwikkeling van unieke en innovatieve ontmantelingsmachines voor matrassen intensief samengewerkt.

Als partners hebben we deze machines doorontwikkeld waarbij Belo Groep de machinebouw voor hun rekening nam, RetourMatras het idee had en VSE als besturings- en aandrijfspecialist de machines tot leven heeft gebracht.

Deze nauwe samenwerking kreeg een vervolg bij de tramremise van het Gemeentelijk Vervoersbedrijf (GVB) Amsterdam.

Bij de GVB in Amsterdam zijn drie bestaande en drie nieuwe werkkuilen voorzien van een fail safe besturing waarbij de veiligheid van de onderhoudsdienst van de trams centraal stond.

Maak nu een afspraak voor een gratis inventarisatie!

Specialist in Industrial Automation & Motion Control

High-end Totaaloplossing op maat

VCA, ISO 9001, CE en UL gecertificeerd

>30 high-end engineers

vse.nl/industrial-automation

Motion is our drive

Een sollicitatie-gesprek was voor Sander Ockhuijsen niet nodig.

Sander Ockhuijsen: sinds 1991

Sander Ockhuijsen was 23 jaar en ‘zat al in de staal’, toen hij tijdens een verjaardag bij zijn schoonvader, in gesprek raakte met Arie Belo. Sander werkte bij Makon staalbouw in Kamerik, maar toen Arie vroeg of hij niet bij hem in het bedrijf wilde komen, was de deal snel gesloten.

Sander Ockhuijsen: “Er is nooit een sollicitatie-gesprek geweest, want bij Arie gaat heel veel op goed vertrouwen. Een van mijn eerste opdrachten was bij de ArenA. De supporters gooiden bierblikjes met hun urine naar de tegenstanders in de andere vakken. Arie kende iemand uit Montfoort die bij de technische dienst van de ArenA zat en zo kreeg zijn bedrijf de opdracht om een scherm te ontwerpen om dit vandalisme tegen te houden. En nog steeds zijn de ‘zeikschermen’ van 9x3 meter in gebruik. Ze zijn verplaatsbaar en in de zomer gaan we meerdere keren naar de ArenA, om op last van de UEFA de bezoekersvakken groter te maken. De samenwerking tussen ons is goed en door de korte lijntjes kan ik tijdens het project zelfstandig mijn beslissingen nemen. Dat werken met korte lijnen is typerend voor de BELO GROEP.”

Mestput en cleanroom

Dertig jaar is Sander Ockhuijsen nu in dienst bij Arie Belo. Hij begon in de werkplaats, maar doet nu al 25 jaar de buitendienst. “De ene dag zit ik in de mestput bij de boer en

een dag later ben ik bij een hightech bedrijf als ASML, waar onderdelen voor computerchips worden gemaakt. Ik werk dan in de cleanroom, waar de luchtdruk hoger is om vuile lucht weg te houden. Er is een sluizensysteem om binnen te komen en we dragen speciale kleding. Als we een machine repareren willen ze zelfs weten welke kit we gebruiken, om zeker te zijn dat er geen dampen vrijkomen die de luchtkwaliteit aantasten.” Het is deze afwisseling waardoor het werken bij Belo nooit verveelt,” zegt Sander.

Maatwerk

Hoewel het bedrijf enorm gegroeid is en daarmee ook het aantal werknemers, is de werkwijze altijd dezelfde gebleven. De klant heeft een wens en de BELO GROEP laat die wens uitkomen. Het is altijd maatwerk.

“De kracht van Arie is dat hij heel simpele oplossingen kan bedenken voor moeilijke problemen. ‘Als ‘t er niet in hoeft, kan het ook niet kapot’, is één van Arie’s uitspraken. Naar de klanten toe is Arie altijd eerlijk en transparant. Als ik merk dat de andere partij daar misbruik van maakt, bespreek ik dit met Arie. Daar kennen we elkaar lang genoeg voor.”

Arie is de spil

Nu Sander in de buitendienst werkt, komt hij nog maar weinig op de werkvloer. Dat was in het begin wel anders.

“Een van mijn eerste opdrachten was om een stofzuiger met dieselmotor te maken voor de bloemenveiling in Aalsmeer. De rails waar de karren met bloempotten over rijden, raken verstopt door de tuinaarde die eraf valt. Het zuigapparaat moest precies in het profiel van die rails passen. Ik heb alles zelf uitgemeten en met lassen en knippen in elkaar gezet. Dat was echt een leuke klus, waarbij ik mijn eigen creativiteit kon gebruiken. Tegenwoordig worden al die berekeningen op de computer gemaakt. Dat was vroeger wel anders, toen kreeg ik een paar grove schetsen. Arie doet nu ook niet alles zelf meer, daar is het bedrijf te groot voor geworden. Hij vertrouwt op zijn technische tekenaars en rekenaars. Toch is en blijft Arie de spil in het bedrijf.

Hij heeft de Multifloor® bedacht, in de wandeling ‘Walking Floor’ genoemd. Het is een laad-en-los-systeem, waarbij de vloerdelen heen en weer schuiven, waardoor bulkmassa’s zoals hout-snippen, puin, compost of biomassa makkelijk getransporteerd kunnen worden. En natuurlijk de Molares, die als een soort kiezen van de koe het kuilgras vermaalt en nu in Frankrijk en Duitsland

ook gebruikt wordt. Voor de KLM heeft Arie een simulator van het bagageruim ontwikkeld, waardoor aspirant vliegtuigbeladers efficiënter opgeleid kunnen worden. En onze klanten weten dat je ook voor onderhoud en reparatie altijd bij Belo terecht kunt.

Familie

Een van de eerste keren dat er bedrijfsvervoer nodig was, schakelde Sander Ockhuijsen zijn vader in. Die was met pensioen en reed de klus met zijn eigen auto.

“Samen met mijn moeder als bijrijder, heeft hij daarna nog vele ritjes voor Belo gereden. Hun eerste mobiele telefoon kreeg mijn vader van het bedrijf en later kreeg hij zijn eigen vrachtwagentje. Het gevoel van ‘we vertrouwen elkaar’ en ‘we geven elkaar de ruimte’, zowel op de werkvloer als in de tekenkamer, die basis is er altijd geweest. Ik heb nooit de behoefte gehad om voor mezelf iets te beginnen of in de directie te komen. Problemen oplossen en storingen verhelpen, dat vind ik uitdagend werk met als extra bonus dat we een tevreden klant hebben.” ■

Samen duurzame groeioplossingen ontwikkelen

De BELO GROEP bestaat 35 jaar. Dat is een hartelijke felicitatie waard! Jiffy is met Arie Belo in contact gekomen in 2015 toen we ons oriënteerden op een bunkersysteem voor opslag en dosering van veen. Na een objectieve afweging kwam de Multifloor van Belo als beste uit het vergelijk.

Belo heeft deze bunkers geleverd en geplaatst tot volle tevredenheid. Partnership, passie en innovativiteit behoren tot het DNA van Belo. Met deze eigenschappen is het bedrijf onderscheidend en succesvol. Behalve de projectmatige levering van de Multifloors heeft Belo ook diverse andere creatieve, technische oplossingen succesvol geïmplementeerd.

De kracht van een bedrijf komt als beste tot uiting als het niet direct gaat zoals verwacht. Om dan vol te houden en met inventieve oplossingen te komen is karakter. Dat is ook Belo.

We wensen de BELO GROEP een gezonde en succesvolle toekomst!

Teun Penning | Site manager 1Plant.

Je kan het niet alleen

Do Tolsma: sinds 2011

Zelfs Arie Belo, de man die het onmogelijke mogelijk maakt, heeft af en toe een klankbord nodig. Iemand die vanuit een andere invalshoek met hem meekijkt en meedenkt over het bedrijf. En zo iemand is de 81-jarige Do Tolsma, gepokt en gemazeld in het bedrijfsleven en met een indrukwekkende staat van dienst. Een of tweemaal in de maand is Tolsma aan het bureau van Arie Belo te vinden.

Tolsma kent het klappen van de zweep. Tot aan zijn pensioen werkte hij op directieniveau bij grote beursgenoteerde bedrijven, zoals Geveke Technische Handel en Productie en de Koninklijke Landré & Glinderman Technische Handel en Productie. Bedrijven waar hoogwaardige technische apparatuur geleverd wordt.

"Ik ben divisiedirecteur geweest, heb bedrijven mogen overnemen en eindigde als CEO en in de raad van advies van de Koninklijke Nederlandse Jaarbeurs.

Ik zie het als de belangrijkste taak van een CEO (Chief Executive Officer of te wel hoogst uitvoerende bestuurder) om mensen met elkaar in verbinding te brengen," zegt Tolsma. "Goed luisteren naar wat er speelt in je bedrijf en als er problemen zijn, de werknemers zelf betrekken bij het vinden van oplossingen. Mijn taak als bestuurder was om die processen te monitoren, zondig bij te sturen en de blik op het grote geheel te behouden."

Toegevoegde waarde

Do Tolsma komt uit een katholiek gezin met acht kinderen. Daar leerde hij al jong om met elkaar rekening te houden, lief en leed te delen en nog steeds is er die sterke band met zijn broers en zussen.

"Ik voel mij een verbinder," constateert hij simpelweg, "heb dat van jongs af aan gehad. In mijn werk heb ik ervaren dat als mensen met elkaar in verbinding staan, dit iets toevoegt aan het bedrijf: de bekende toegevoegde waarde. Ik heb altijd veel energie gestoken in het praten met de mensen. En na mijn pensioen wilde ik mijn ervaringen gebruiken om startende ondernemers te ondersteunen, want je kan het niet alleen. En ik wil graag helpen. Iemand die meekijkt en meedenkt maakt het alleen maar makkelijker voor de eindverantwoordelijke."

Delicaat proces

"In 2011 leerde ik Arie kennen tijdens een bijeenkomst voor jonge ondernemers. Ik was onder de indruk van zijn openheid en wat hij met zijn bedrijf allemaal voor elkaar kreeg. Er was direct een klik tussen ons en zo kwam ik als een soort coach bij de BELO GROEP binnen."

In die elf jaar groeide de verbondenheid tussen Do en Arie en ze leerden ook elkaars gezin kennen. "Eigenlijk ben je een beetje mijn vader, zegt Arie wel eens tegen mij. We praten veel over de toekomst van het bedrijf. Helemaal nu twee zonen

Belo hier meewerken. Eén in de werkplaats, de ander op de administratie. En mocht het zo zijn dat deze jongens het bedrijf later over willen nemen, dan is het belangrijk om dit nu al goed te begeleiden, voor het bedrijf zelf, maar zeker ook naar de medewerkers toe. Mijn ervaring met familieovernames is dat het een delicaat proces is. Arie is de vader en kijkt met enthousiasme naar de toekomst, ik ben de buitenstaander en gezamenlijk zoeken we de beste weg. Soms moet ik Arie even helpen herinneren aan bepaalde afspraken die gemaakt zijn over die extra begeleiding van zijn zonen. Die hebben niet altijd zijn prioriteit temidden van zijn dagelijkse werk om het bedrijf draaiende te houden. En dat begrijp ik ook wel."

Arie een speciaal talent heeft om buiten de kaders te denken: het onmogelijke mogelijk te maken. Die kant maakt zijn bedrijf uniek. Door Gert Jan Blom in huis te halen heeft Arie een sterke financiële man erbij gekregen, die in staat is vanuit een ander perspectief naar de toekomst te kijken." En als rasechte verbinder glundert Do Tolsma: "Brenge die twee bij elkaar, dan ontstaat er iets moois." Waar Tolsma ooit begon met het begeleiden van tien jonge startende ondernemers in de technische sector, bleven er in de loop der jaren slechts twee over, waarvan Arie Belo er één is. Dat zegt iets over de verbondenheid tussen deze twee mannen. "Zolang ik het gevoel heb dat ik mijn steentje bij kan dragen, zal ik dat blijven doen," zegt Do Tolsma

Zet ze samen en er ontstaat iets moois

Voor Tolsma geldt dat een bedrijf zo georganiseerd moet zijn, dat als de directie ineens wegvalt, de boel toch blijft draaien en de toekomst van de medewerkers gegarandeerd is.

"Ook daar gaan onze gesprekken over. Arie kan dingen over laten aan anderen, maar soms moet ik hem een zetje geven. Hij accepteert dat en we komen er altijd samen uit. We weten allemaal dat

gedecideerd. "In het bedrijf bij Arie voel ik de compassie die ik zelf ook heb. Kennis, eerlijkheid, nazorg, dat zijn belangrijke pijlers van een bedrijf. Wat ik hier zie is dat het directiebeleid vertrouwen uitstraalt naar de medewerkers en het is mijn ervaring dat je alleen met gemotiveerde medewerkers klaar bent voor de toekomst." ■

Kan zo'n klein bedrijf dat enkele stuks produceert niet beter stoppen?

Harald Vahl: sinds 1992

Rond 1993, toen de Machinerichtlijn ingevoerd werd, voerde Harald Vahl als technisch tekenaar voor Belo een telefoongesprek met een inspecteur. 'Kan zo'n klein bedrijf dat maar enkele stuks produceert, niet beter stoppen?' was diens vraag.

"In de afgelopen 35 jaar" schrijft Vahl, die inmiddels met pensioen is en in Tsjechië woont, "heeft Arie aangetoond dat het tegendeel waar is."

Eigen adviesbureau

In de jaren '90 woonde Harald Vahl nog in Linschoten, waar hij een adviesbureau voor technisch tekenwerk had. "Ik deed vooral ontwerp-en ontwikkelingswerk voor de glastuinbouw. Omdat ik stalen onderdelen wilde laten maken zocht ik contact met Arie Belo. Toen hij hoorde dat ik ook sterkteberekeningen maakte, vroeg hij of ik mee wilde denken over een transportvloer. En daar kwam een opdracht uit voort waarmee een jarenlange samenwerking ontstond."

Ondanks of misschien ook wel dankzij het verschil in technische achtergrond, konden Harald en Arie goed samenwerken.

"In een vorige werkring had ik ervaren hoe theorie en praktijk tegenover elkaar gezet werden, alsof dat tegenstrijdigheden waren. Bij Arie ging het om het gezamenlijk toewerken naar een oplossing: theoretisch onderbouwd, financieel haalbaar en

praktisch uitvoerbaar. Waarbij de standaardvraag van Arie was: als het kapot gaat, is het dan te repareren?"

Multifloor

Een sprekend voorbeeld van dit proces is de Multifloor.

"Een klant van Arie kwam met het oorspronkelijk ontwerp. Op basis van onze praktijkervaring en het gezonde verstand en heel veel overleg, zijn we tot het bestaande concept gekomen. Het ontwerp dat dan ontstaat, is niet meer aan één persoon toe te schrijven, het is het resultaat van brainstormen en nieuwe mogelijkheden ontdekken. Wat vaak gebeurde was dat Arie mij opbelde met het verzoek om even langs te komen voor overleg. Voor mij een kwestie van een paar minuten op de fiets. En wat mij vooral is bijgebleven van deze gesprekken, is de vrijheid van denken over en weer."

Toen en nu

"Ik tekende met de hand, berekende vervolgens de sterkte, paste het ontwerp aan en zo ging het stapje voor stapje naar de oplossing. Later ben ik elektronisch gaan tekenen en rekenen. En nu wordt bij Belo geavanceerde software gebruikt, waarbij ontwerpen, tekenen en rekenen worden gecombineerd. Maar vergis je niet, creativiteit is nog steeds van groot belang voor het soort opdrachten dat bij Belo binnenkomt."

Adviseur

Toen bij de BELO GROEP softwarematig werken steeds belangrijker werd en Harald Vahl naar Tsjechië verhuisde, kreeg hij minder opdrachten en werd hij meer de adviseur. Handig toen Arie contact kreeg met een Duitse klant die in kilometers berekend halverwege Linschoten en Petrovice in Tsjechië lag.

"We zijn daar een aantal malen samen op bezoek geweest, ook al bleek in de praktijk dat de reistijd Linschoten-Nordhausen aanmerkelijk korter was dan de tijd die ik nodig had om uit Tsjechië te komen."

Op de website van de BELO GROEP staat dat pragmatisch en innovatief denken, in overleg met opdrachtgevers, de basis is voor het realiseren van ontwerp tot eindproduct. "En het is deze werkwijze van Arie en zijn ploeg mensen, inclusief een grote portie doorzettingsvermogen, die mij het volste vertrouwen geeft in de toekomst van de BELO GROEP." ■

De man van de hydrauliek

Florus Vroege: sinds 2000

In bijna alle machines die gemaakt worden bij de **BELO GROEP** komt hydrauliek voor. En Florus Vroege is dé man van de hydrauliek.

Er komt een foto op tafel te liggen van een zogenaamde feedtuber, een enorme machine die met een oplegger naar een bedrijf gereden wordt waarin pulp of biomassa opgeslagen, dan wel en verzameld moet worden.

Deze techniek heet inslurven en bespaart op het arbeidsloon en de transportkosten. Kuilgras kan zo direct zuurstofvrij in de put opgeslagen worden, maar ook ruwvoer, granen en biomassa kunnen makkelijk vervoerd en opgeslagen worden.

“Deze feedtuber” vertelt Florus “is getekend door Bram, op de tekenkamer en ik heb de machine in elkaar gezet. Er zitten heel veel hydraulische systemen in en al die systemen moeten van tijd tot gecontroleerd worden en zonodig vernieuwd. Dat is mijn specialisme. Ik sta dus niet alleen hier op de werkplaats, maar ga in mijn eigen bus ook naar de klanten toe voor onderhoud en reparaties.

En soms ben ik nodig bij de ArenA in Amsterdam om de schermen van de supportersvakken te verplaatsen. Bij Belo is geen dag hetzelfde. Ik werk hier nu 22 jaar en als de werksfeer blijft zoals die er nu is, ga ik niet meer weg.” ■

Als de feedtuber op de grond staat, klappen de zijwanden open en wordt de biomassa of pulp op de laadvloer gelost. De vloerdelen bewegen, waardoor de massa naar een brede slurf gestuwd wordt. Onder hoge druk worden de grondstoffen de slurf in geperst met onderaan een gigantische opvangzak.

Het Belo kwartet

Vooraan Sander, staand van links naar rechts Wouter, Gerben en Ard-Jan

Een levendig kwartet, de vier zonen van Arie en Anja Belo: Ard-Jan (1997), Gerben (1998) en de tweeling Wouter en Sander (2002). Elk heeft op zijn eigen wijze te maken met de **BELO GROEP**.

Ard-Jan, de oudste is niet in vaste dienst bij zijn vader. Hij is NOC engineer [Network Operations Center Engineer] en heeft een fulltime baan als systeembeheerder bij All Automation Service in Aalsmeer.

"In de avonden en zaterdags werk ik in het bedrijf van mijn vader als systeembeheerder. Ik zorg dat de updates geïnstalleerd zijn en dat de beveiliging in orde is. Als er problemen zijn met de computers probeer ik die op te lossen. Het liefst zit ik hier in mijn eentje, lekker rustig.

Ik ben een vroege vogel, sta om vijf uur op. Dan heb ik thuis ook even het rijk alleen.

Na mijn VMBO diploma ben ik naar de Hoge School Utrecht gegaan en ben NOC engineer geworden. Daarnaast heb ik een eigen bedrijf opgericht, Belo IT. Mijn werk is nou eenmaal mijn hobby."

Gerben Belo (sinds 2016) is degene die zich het duidelijkst profileert. Met veel lawaai komt hij in zijn rode Volkswagen het terrein oprijden. Een grote lach op zijn gezicht als hij uitstapt, want Gerben is nooit chagrijnig lijkt het. "De eerste vijftien jaar van mijn leven wilde ik niets te maken hebben met het bedrijf van mijn vader. Behalve dat we in de werkplaats speelden en ik graag met een heftruck rondreed. Ik wist niet wat ik wilde worden. School vond ik niet leuk, ik hield meer van gamen. Ik heb heel kort – twee dagen – op een olietanker gevaren. Dat was zestien uur op en acht uur slapen en om de twee weken vrij. Niets voor mij. Daarna heb ik de bouw geprobeerd en tenslotte ben ik dan toch maar de opleiding metaal gaan doen.

Toen ik in het bedrijf van mijn vader een werkplek zocht, zei Marco van Belzen, het hoofd van de werkplaats: 'ik heb niets met je pa te maken. En als ik vind dat het niet goed gaat, dan is het jij eruit of ik eruit.' En zo ben ik zeven jaar geleden begonnen.

Mijn eerste klus was om de vloer van de werkplaats te vegen. Maar ik mocht steeds meer zelf doen en nu ben ik in het laatste jaar van mijn MBO4 werktuigbouw.

Het liefst werk ik aan kleine klusjes waar ik mijn ei in kwijt kan. Mijn valkuil is dat ik gezagsgetrouw ben en elke opdracht precies zo uitvoer als mij is opgedragen. Dan raak ik mezelf een beetje kwijt. Sander en ik hebben onlangs een talenten-assessment gedaan en sindsdien weet ik, dat ik meer in mijn mars heb dan ik zelf altijd dacht. Ik leer steeds beter om dat te laten zien. Net als mijn vader vroeger, sleutel ik graag aan auto's. Thuis heb ik een werkplaats. Daar zit ik als ik niet hier werk."

Sander is de jongste Belo, ofschoon zijn tweelingbroer Wouter maar een paar minuten ouder is. De gebroeders Belo plakken direct een etiket op hem "Hij is de enige normale," verkondigen ze luid. Sander leunt ontspannen tegen het bureau, glimlacht maar wat en incasseert de liefdevolle duw van broer Gerben. Net als zijn broers is Sander naar het beroepsonderwijs gegaan, waar hij koos voor economie en ondernemen. "School vond ik niet leuk en ik schrok toen ze mij zomaar, zonder overleg naar een andere klas lieten gaan. 'We gaan je in de driejarige opleiding zetten', zeiden ze. Daar zou ik versneld mijn MBO niveau 4 doen. Achteraf voelde ik me daar veel prettiger, deed wat ik leuk vond. Met die klasgenoten heb ik nog steeds contact."

Via het MBO groeide hij door naar HBO en nu is hij klaar met de opleiding Bedrijfsadministratie en Finance Control. Ook Sander kreeg bij de talenten-assessment te horen dat er een veelbelovende carrière voor hem in zit. Aanvankelijk was Sander liever als stagiaire in een ander bedrijf begonnen, maar door corona waren er geen plaatsen. Eenmaal binnen bij de **BELO GROEP**, aan het bureau tegenover office-manager Gert Jan Blom, voelde hij zich op zijn plaats. En sinds 2022 is Sander officieel in dienst van de **BELO GROEP**.

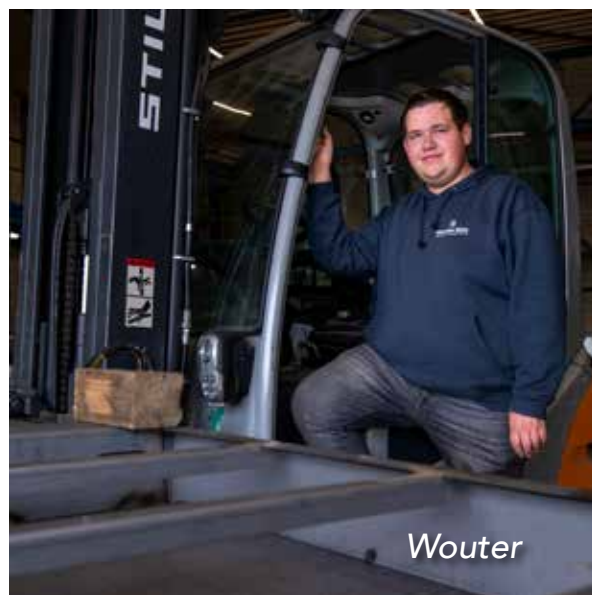
"Ik werkte vier dagen op de zaak want één dag in de week deed ik, net als Wouter, de opleiding vrijwillige brandweerman. We zijn nu allebei geslaagd voor het diploma brandweerman en weten nu alles over brandbestrijding, technische hulpverlening en brandgevaarlijke stoffen. Er blijft weinig tijd over voor andere dingen." "Hij bouwt websites en ontwerpt logo's", verklaart oudste broer Ard-Jan. "Daar is hij op de middelbare school al mee begonnen. En," lacht hij zijn broers toe "Gerben en Sander gaan regelmatig naar de fitness"

Dan is daar ook nog Wouter, 'Brandweer Wouter'. Het tweelingbroertje van Sander. "Als kind ging ik altijd met mijn vader mee naar de werkplaats en naar de brandweer. En later, zo dacht ik, zou ik ook in de zaak komen. We waren altijd bezig met technische dingen. Gerben had een skelter met een trekhaak waar we karren achter hingen en dan reden we met een slinger van wel zes meter door Linschoten. In de werkplaats gebruikten we de kraanbanen om een door ons gefabriceerde schommel aan op te hangen.

Mijn vader zag dat een keer en vond het geen goed idee.

Ik ben naar de techniek academie in Hoevelaken gegaan waar ik opgeleid ben tot monteur mobiele werktuigen. Nu werk ik bij Collewijn waar ik op een bergingsauto zit. Dat betekent beschikbaarheidsdiensten draaien en lange dagen maken. Ook vaak 's nachts. Voor mij is dit een topbaan. Je helpt mensen als ze in de problemen zijn, of het nou is dat je een auto met een lekke band weg moet slepen of dat je na een ongeluk het wrak op moet halen.

Soms ben ik ook hier op de zaak, voornamelijk als er iets gerepareerd moet worden aan de sleepwagens. Verder laat ik het bedrijf liever aan mijn broers over. Dat zeg ik nu. Maar je weet nooit wat ik in de toekomst ga doen, dat zou nog wel eens een verrassing kunnen zijn."

De Toekomst

Of de BELO GROEP later door deze jongere generatie overgenomen wordt, hangt van veel factoren af.

Vader Belo: "Voor mij is het allerbelangrijkste dat ze het echt willen. Ze moeten het niet doen omdat ik het zou willen. Ik laat ze helemaal vrij in hun keuze.

Maar eigenlijk komt deze vraag tien jaar te vroeg. Ze zijn nog jong, Sander is pas 21 en Gerben moet nog 25 worden. Weliswaar was ikzelf ook 25 toen ik mijn eigen bedrijf oprichtte, met alleen broer Nico die de administratie deed, maar deze jongens stappen op een rijdende trein met enorm veel wagons erachter. Personeel, werkplaatsen, investeringen, grote opdrachtgevers door het hele land, scherpe regelgeving. Dat is wat anders dan een eenmanszaak starten. Maar ook naar het personeel en de zakelijke relaties toe, moet het goed voelen. Dat vertrouwen moet van beide kanten komen.

Bedachtzaam proces

Het proces van opvolging moet met geduld en veel aandacht gebeuren. Gelukkig hebben de talenten-assessments van de jongens laten zien, dat ze veel in huis hebben. Ze zeggen wel eens dat ik de Willy Wortel van Linschoten ben en dat zie ik ook wel bij Gerben. Sander zit helemaal op zijn plek in het kantoor, hij groeit in zijn rol. Of Wouter en Ard-Jan in de zaak zouden willen? Dat weet ik nog niet.

Net als vader Arie heeft Wouter een passie voor de brandweer.

"Eerst was ik bij de jeugdbrandweer en nu doe ik, samen met Sander, de opleiding vrijwillige brandweerman. We zijn zelfs naar de trainingsbasis Weeze in Duitsland geweest, dat is een verlaten dorp waar internationale brandweercorpsen oefenen. Het liefst zou ik als chauffeur op de brandweerwagen zitten, maar daar moet ik nog een beetje verder voor zijn. Nu mag ik alleen met mijn groot rijbewijs de wagens de garage in- en uit rijden."

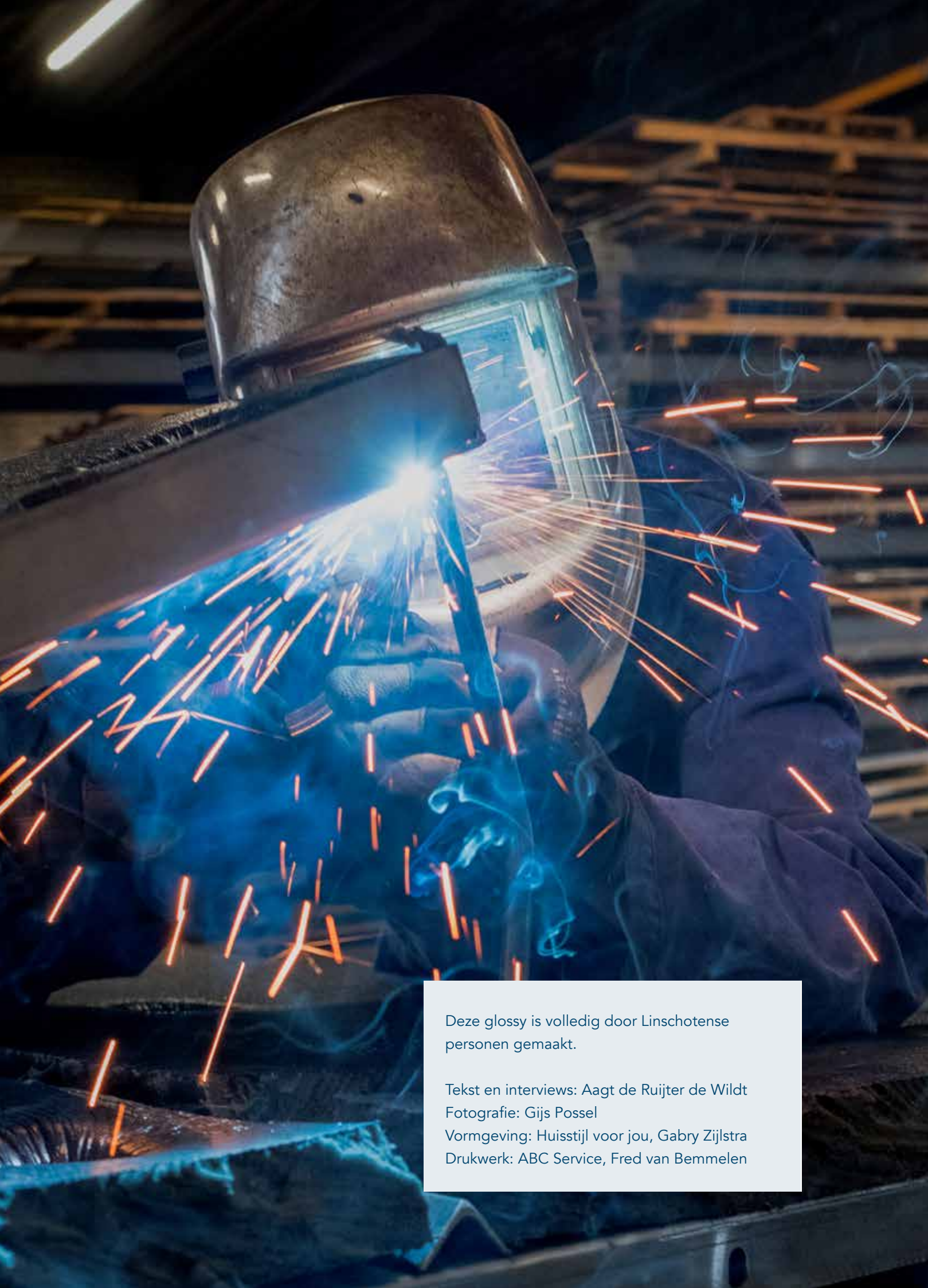
Ze zullen altijd betrokken blijven, ook al is dat op wat meer afstand. Er zijn nu twee BV's, het metaalwerk, waar het werk gebeurt en de Arie Belo Beheer BV met het onroerend goed en de machines. Die laatste BV is later voor mijn kinderen, daar hebben ze altijd mee te maken.

Zolang ik gezond blijf zit ik hier nog wel. Ook al wordt mij nu al gevraagd of ik de garantie van tien jaar wel kan geven: bestaat het bedrijf nog over tien jaar?

Als het aan mij ligt wel, en dan zie je mij misschien als de man die de vloeren veegt en de rommel opruimt, dat doe ik nog altijd graag. Een beetje helpen hier en daar, dat zou ik fijn vinden na mijn pensioen.

Maar nogmaals, alleen als het voor mijn zonen goed voelt dat ze het bedrijf gaan overnemen, misschien met een onafhankelijke derde man erbij, alleen dan zal het een familiebedrijf blijven." Wat betreft zoon Gerben zit dat wel snor. Hij zegt: "Ja hoor, we kunnen wat en we kennen veel mensen en ik wil ervoor gaan. Ik zie Sander op kantoor en mezelf in de werkplaats. En waar die directeur dan is?" Met een luide lach: "Die zoeken we nog." ■

Deze glossy is volledig door Linschotense personen gemaakt.

Tekst en interviews: Aagt de Ruijter de Wildt

Fotografie: Gijs Possel

Vormgeving: Huisstijl voor jou, Gabry Zijlstra

Drukwerk: ABC Service, Fred van Bemmelen

BELO GROEP

BELO GROEP

Van Rietlaan 3 | 3461 HW Linschoten | Nederland

www.belogroep.nl